

Proloog

Over een paar weken mag je weer naar huis. Mocht ik nog dezelfde houding zien, dan kan ik nu al aangeven dat ik dit niet meer tolereer.

Ik heb nog een dochter in wie ik mijn energie moet steken.

Zodra ik merk dat je de boel weer manipuleert, zet ik je direct uit huis en dan wil ik geen enkel contact meer met jou.

Dit geldt voor het hele gezin.

Kus,

Mam

Thuissituatie

Waarom is dit zo belangrijk?

Herken je de volgende situatie?

Je bent bij iemand op bezoek en je denkt:

was mijn gezin maar zo of waarom gaat het bij ons nooit zo?

Bij andere huishoudens kan het lijken dat het picture perfect is, maar niemand weet wat er zich achter gesloten deuren afspeelt.

Net zoals bij het bouwen van een huis, begint alles met de fundering.

De thuissituatie is 'ons huis' en helaas wordt de fundering niet voor iedereen goed gelegd. Ons huis, dat we gedurende de jaren hebben gebouwd, kan scheef gaan staan. Er is zelfs een mogelijkheid dat het huis, waar je al die jaren zo hard aan hebt gewerkt, omvalt.

Dit geldt natuurlijk niet voor iedereen. We zijn tenslotte allemaal anders en we hebben allemaal een andere thuissituatie.

Een stabiele thuissituatie bevordert een gezonde ontwikkeling en maakt het mogelijk om jezelf te zijn. Het is bijvoorbeeld makkelijker om een eigen mening te vormen, je zult je waarschijnlijk gelukkiger voelen en je ziet dat zij die opgroeien in een gezonde thuissituatie meer contacten leggen met anderen.

Is je thuisbasis niet zo goed? Dan merk je vaak dat je minder goed in je vel zit. Je trekt je wat vaker terug, je maakt niet veel vrienden en/of je hebt juist heel veel vrienden (ook vrienden met wie je normaal misschien helemaal niet om zou gaan, omdat zij een slechte invloed zouden kunnen hebben), etc.

Sommige ouders denken dat het van belang is om een strenge opvoeding te hanteren, maar dit kan juist averechts werken. Een super strenge opvoeding kan ervoor zorgen dat een kind zich niet helemaal durft te uiten qua denkwijze of gevoelens. Daarnaast kunnen kinderen uit dit soort gezinnen wat angstig zijn voor de reacties van de ouders. Ze kiezen er dan vaak voor niks te zeggen en dat is niet de band die je met je dochter of zoon wil hebben.

Je kan ook een thuissituatie hebben waarin er sprake is van verslaving en/of huiselijk geweld (fysiek en/of verbaal). Kinderen worden ongelooflijk aangetast door dit gedrag en dit kan ernstige problemen opleveren. Negen van de tien kinderen in zulke situaties hebben geen tijd om kind te zijn, waardoor ze een groot deel van hun jeugd mislopen. Al vanaf jonge leeftijd moeten ze volwassen zijn voor zichzelf en eventuele broertjes en/of zusjes. Soms zelfs voor hun eigen ouders. Er is geen sprake van een veilig gevoel of vertrouwen, dus deze kinderen groeien op met een andere denkwijze. Zij bouwen al snel een muur om zich heen, zodat er niemand is die te dichtbij kan komen. Dit doen zij om zichzelf te beschermen tegen pijn.

Bij dit soort huishoudens komen er veel emoties naar boven die de kinderen niet kunnen uiten, omdat ze vaak denken dat ze sterk moeten blijven voor henzelf en de rest van het gezin. Dit zorgt ervoor dat ze alles opkroppen. Op het moment dat het eruit moet, gebeurt dat vaak niet op de juiste manier. Het kan zich uiten in macht uitoefenen op anderen (thuis heb je geen controle over de situatie, dus zoek je iets waar je wel de controle over hebt), maar ook in zelfbeschadiging, drugsgebruik om te ontsnappen aan de realiteit, agressie (vechten) en nog veel meer.

Ouders die gaan scheiden of een ouder die je nooit hebt gekend, brengen ook bijna altijd schade toe aan het kind. Bij een scheiding is er vaak veel